

ಬಂದಿತ್ತು. ಅದಾದ ನಂತರ ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿಲೂ ಶಿವು ಜಾಗ್ರತ್ತನಾಗುತ್ತಿದ್ದ. ಆಫೀಸಿನ ಕಟ್ಟಡದ ಗೇಟೆನ್ ಎರಡೂ ಬಿಡಿಗೆ ದೊಡ್ಡದಾದ ಕನ್ಕಡ ಬಾಪುಟ ಕಟ್ಟುವುದು, ರಾಜಕುಮಾರ್ ಘೋಟೊ ಇಡುವುದು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಯಾರಾದರೂ, ‘ಏನು ಶಿವು, ಏನೂ ತೊಂದ್ರೆ ಇಲ್ಲಾ ತಾನೇ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ‘ಯಾವನೂ ಬರಾಗಿಲ್ಲಾ ಸಾರ್.’ ಆ ಧರಾ ಅರೆಂಜೈಂಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಿನೆ. ಬಂದೋರು ಅಣ್ಣಾಪ್ತ ಘೋಟೊ ನೋಡಿ ಕೈಮುಗಿದು ಹೋಗಬೇಕು. ಅಂಥಾ ಘೋಟೊ ಇಟ್ಟಿದ್ದಿನ ಈ ಸಲ್ ಅಂತ ಹೆಮ್ಮೆಲ್ಲಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ.

ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಸಮಾಧಿ ಶಿವು ಒಂಧರಾ ಕಂಪನಿಯ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ರಾಯಭಾರಿ ಕೂಡಾ. ಯಾವುದಾದರೂ ಹಬ್ಬ ಹರಿದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಜುಬ್ಬೆ ಧರಿಸಿ ಹಕೆಗೆ ಕುಂಕುಮವಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದ. ಆಗ್ಸ್‌ಹದನ್‌ದ್ರೆಕ್ ಬಣ್ಣದ ಬಲಾನು ಕಟ್ಟುವುದು, ಆಯುಧ ಪೂರ್ಣಿಗೆ ಮಂಡಪ ಶಿದ್ಧಗೊಳಿಸುವಿಕೆಗೆಲ್ಲಾ ಆತನದೇ ಮೇಲ್ಲಿಚಾರಣೆ. ಒಂದುಗುಂಬಳ ಬಡೆಯುವ ಮನ್ನ, ಆತ ಎಲ್ಲರನ್ನು ದೂರ ಸರಿಸುವ ಅಂಂಿಕ ಭಂಗಿ ಹಾಗೂ ಮುಖಿ ಭಾವ, ‘ಕುಂಬಳದಲ್ಲಿ ಕುಂಕುಮವಿದೆ; ಬಡೆದಾಗ ಸಿಡಿದು ಮೈಗೆ ತಾಗುತ್ತದೆ’ ಎಂಬ ಸತ್ಯ ತನಗೊಳ್ಳಬಿಗೇ ಗೊತ್ತಿದೆ ಎನ್ನವಿಲ್ಲಿತ್ತು. ಆತ ತಿರುಪ್ಪಿಗೇ ಧರ್ಮಸ್ಥಳಕ್ಕೊಂದು ಹೊಗಿ ಉದರೆ ಇಡೀ ಆಫೀಸಿಗೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ದೊಡ್ಡ ತಾಟಿನಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ ಪ್ರಸಾದಗಳನಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಂಚುತ್ತಿದ್ದ. ಎಲ್ಲ ತೀಳುಳ್ಳಾಗಳೂ ಹೊಗಿ ತುಸುವೇ ಬಾಗಿ ಪ್ರಸಾದದ ತಟ್ಟೆಯನ್ನ ಮುಂದೂಡುವಾಗ ಗಂಭೀರವದನಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದ. ‘ಇದು ಶೀರಿಯಸ್ ವಿಪಯ. ತೀಳುಳ್ಳಿನ ಮೇಲೆ ಚಾ ತಂದು ಇಟ್ಟಂತಲ್’ ಎಂದು ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಹೇಳಿದಂತಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಆಫೀಸಿನ ಅನೇಕರು ಎಲ್ಲಿ ಪಾಟೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತೋ ಎಂದು ತಮ್ಮ ಹುಟ್ಟಿದ ದಿನವನ್ನು ಗೊಳ್ಳುವಾಗಿದ್ದುರ್ದರೆ. ಈತ ಮಾತ್ರ ‘ಇವತ್ತು ನನ್ನ ಬಧ್ರದೇ ಸಾರ್’ ಅನ್ನತ್ತು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೊಂದು ಹೈರಿ ಮಲ್ಲ್ಯಾ ಕಾಕಲೇಂಟು ಹಂಚುತ್ತಿದ್ದ.

ಇನ್ನು ಜಯಕೃಷ್ಣ ಅಲೀಯಾಸ್ ಜೀಕೆ ಸಾರ್ ಯಶೋಗಾಢಯೇ ಇನ್ನೊಂದು ಕರೆಯಾದಿತ್ತು. ಯಾವುದೋ ರಿಯಲ್ ಎಷ್ಟೋ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಜನರಲ್ ಮಾನೇಜರಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಅವರು ತಮ್ಮದೇ ಸ್ವಂತ ದೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಂಪನಿ ಶುರುಮಾಡಿ, ಹತ್ತೇ ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಮುನ್ನಾರು ಕೋಟಿ ವರ್ಹಿವಾಟಿನ ಸಂಸ್ಯೇಹನಾಗಿ ಬೆಳ್ಳಿಸ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂಗತಿಯೆನಲ್ಲ. ಹಗಲಿರುತ್ತಿನ್ನದೆ ದುಡಿಯುವ ಪರಿಶ್ರಮ, ವ್ಯವಹಾರ ಜಾಣೇಯ ಜೊತೆ ತನ್ನ ಜನರನ್ನ ಶ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನವ ಖ್ಯಾತಿಯೂ ಅವರಿಗೆ. ಸಣ್ಣವರು ದೊಡ್ಡವರು ಎನ್ನವ ಭೇದಭಾವವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಅವರ ನಡೆಸುಡಿಯಲ್ಲಿ ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೋ ಕೆಲಸಕ್ಕೆಂದು ಶಿವುವನ್ನು ತನ್ನ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಕರೆದುಹೊಂದು ಹೋದವರು, ಅಲ್ಲಿಂದಲ್ಲಿ ಬೇರೆದೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಾಗ, ಶಿವುವನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತಮ್ಮ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಆಫೀಸಿಗೆ ಕಳಿಸಿಕೊಡಲೂ ಅವರು ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ನೋಡುವರಲ್ಲ, ‘ನನ್ನ ಯಶಸ್ವಿನ ಕ್ರೀಡಿಟ್ ಎಲ್ಲವೂ ನನ್ನ ಎಂಬ್ಲೂ ಲಿಗಳಿಗೇ ಸೇರುತ್ತದೆ’ ಎಂದು ಅವರು ಹಲವಬಾರಿ ಮೀಟಿಂಗುಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೆಡರೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿಯೇ ಅವರು ಸಾಕಷ್ಟು ಕಂಪನಿಷ್ಟರನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಹಳೆಯ ಉದ್ದೇಶಗಳು ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಅದರಲ್ಲೂ ಶಿವರಾಜನ ಸ್ವಾಮಿನಿಷ್ಟೆಯ ಬಗೆ ಮಾತನಾಡುವ ಹಾಗೇ ಇಲ್ಲ ಬಿಡಿ. ಜೀಕೆ ಕಂಪನಿಯ ಅರಂಭದ ದಿನಗಳವು. ಅವರು ಹೊಸೂರು ರಸ್ತೆ ಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಎಕರೆ ಜರ್ಮನ್‌ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟನ ಕೆಲಸ ಶುರುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಜಾಗುವನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟಗೊಳಿಸುವಾಗ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಏದಾರು ಸಮಾಧಿಗಳು ಇದ್ದುದು ಕಂಡುಬಂದಿತ್ತು. ಕೆಲಸ ನಿತಿತ್ತು. ಸಮಾಧಿಗಳ